

[Finansministeren.]

obligationerne igennem en årrække har været overvurderet, fordi Nationalbanken har købt til kurser, som den ikke kunne sælge til — og det gjorde den altså i årene, mens hr. J. O. Krag var statsminister.

Det er rigtigt, som det er blevet sagt, at der er ingen, der kan sige, at præcis det kasseoverskud er det rigtige til at løse et betalingsbalanceunderskudsproblem som det, vi står over for. Men vi tror i hvert fald, at 1.500 mill. kr. i overskud og dermed i forbrugsdæmpning virker bedre end 1.000 mill. kr., og jeg tror også, hr. J. O. Krag vil give mig ret i, at der er mere sandsynlighed for, at de 1.500 mill. kr. vil have en effekt end de 1.000 mill. kr.

Derfor har vi altså valgt — i stedet for at foreslå en reduktion af udskrivningsprocenten, efter at det har vist sig, at indtægterne udviklede sig kraftigere, end man ventede sidste forår — at fastholde det én gang af folketinget vedtagne forslag om udskrivningens størrelse. På det grundlag er man så kommet frem til en overskuds-saldo på ca. 1.500 mill. kr., hvori der jo allerede gøres indhug for at løse folkepensionisternes problemer, og derefter har vi så sagt: taler den økonomiske udvikling fra maj til udarbejdelsen af finanslovsforslaget ikke for, at vi lader være med at sænke udskrivningsprocenten og fastholder disse 1.500 mill. kr.? Jeg må sige, at alle økonomisk kyndige, som vi har spurgt til råds, har sagt, at den økonomiske stilling med betalingsbalanceunderskuddet og inflationsudviklingen afgjort taler herfor. Derfor måtte vi, hvad der jo ikke er misundelsesværdigt for regeringen, starte kildeskattesystemet med denne overskuds politik, men vi vidste, at hvis vi lempede den nu, ville vi ikke blot udsætte økonomien for store vanskeligheder, men vi ville også udsætte det kildeskattesystem, folketinget har valgt, for et administrativt sammenbrud, fordi det måtte medføre, at alt, hvad der var tilrettelagt, skulle ændres for alle borgere praktisk taget i hele samfundet.

(Kort bemærkning).

Haustrup Clemmensen: Jeg forstår da meget vel, at et mindre oppositionsparti gerne for en gangs skyld vil have en dagsorden vedtaget, og det er vel baggrunden for den af hr. Morten Lange stillede meget fredelige dagsorden. Jeg håber ikke, jeg skuffer for meget, når jeg siger, at vi fra min gruppes side vil anbefale, at man undlader at stemme om hele den dagsorden, hr. Morten Lange har stillet. Og vi opfordrer til en ganske tilsvarende holdning over for den lidt interne jalousi måske vedrørende ændringsforslaget til den af hr. Anker Jørgensen stillede dagsorden.

Men hr. Morten Lange vil måske lige skabe klarhed over, om han ved „afgørende punkter i de oppositionsforslag“ også forstår det lønmodtagerfradragforslag, som socialdemokratiet har omtalt.

I den forbindelse vil jeg gerne sige, at når hr. J. O. Krag på ny beriger talerstolen, er det selvfølgelig meget interessant at høre om lukkelov og andre ting, der ikke er til behandling. Det ville måske være lige så interessant at høre om det lønmodtagerfradragforslag, som efter min bestemte opfattelse ikke er socialt afbalanceret i forhold til de andre grupper af befolkningen, der skønt ikke-lønmodtagere har ringe indtægter. Det begunstiger på en række omfattende områder de bedrestillede lønmodtagere, men skaber ikke en tilsvarende social afbalancering over for de ringere stillede ikke-lønmodtagere. Det var måske en fordel at udtale sig om de ting, der var til forhandling, fremfor om andre.

(Kort bemærkning).

Henry Christensen: Jeg vil gerne i diskussionen om dagsordenerne sige, at jeg synes, den motivering, hr. J. O. Krag har givet for, at socialdemokratiet som afslutning på denne debat stiller sine forslag op til afstemning, er god. Jeg finder, at det er en naturlig fremgangsmåde for en opposition, ikke mindst når man tager hele forhand-